

Ed.

503. Frumvarp til laga

[204. mál]

um ráðstafanir í efnahagsmálum og fjármálum til þess að stuðla að jafnvægi í þjóðarbúskapnum og treysta undirstöðu atvinnu og lífskjara.

(Eftir 3. umr. í Nd., 23. apríl.)

Samhljóða þskj. 493 með þessum breytingum:

7. gr. hljóðar svo:

Í stað „1 500 kr.“ í 1. mgr. 14. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 10/1974, komi: 2 265 kr.

Í stað „9 500 kr.“ í 2. mgr. 14. gr. sömu laga, sbr. 2. mgr. 2. gr. laga nr. 10/1974, komi: 14 345 kr.

Í stað „sex mánuði“ í 2. mgr. 14. gr. sömu laga komi: fjóra mánuði.

Í stað „8%“ í 5. mgr. 14. gr. sömu laga, sbr. 6. gr. laga nr. 7/1972 og 2. gr. laga nr. 60/1973, komi: 10%.

9. gr. hljóðar svo:

25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 11. gr. laga nr. 7/1972, 5. og 6. gr. laga nr. 60/1973 og 4. gr. laga nr. 10/1974, orðist svo:

A. Tekjuskattur þeirra manna, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skal reiknast svo:

1. Hjá einstaklingi og hjónum telji þau fram hvort í sínu lagi: Af fyrstu 600 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 20% en af skattgjaldstekjum yfir 600 000 kr. greiðist 40%. Frá þeirri fjárhæð skal síðan dregin persónuafsláttur skv. 1. eða 3. tl. B-liðar þessarar greinar eftir því sem við á.
2. Hjá hjónum sem samsköttuð eru, sbr. 3. gr. laga þessara: Af fyrstu 850 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 20% en af skattgjaldstekjum yfir 850 000 kr. greiðist 40%. Frá þeirri fjárhæð skal síðan dregin persónuafsláttur skv. 2. tl. B-liðar þessarar greinar.

B. Persónuafsláttur heimilisfastra manna hér á landi, sem skattskyldir eru samkvæmt 1. gr. laga þessara, skal vera sem hér segir:

1. Fyrir einstakling, sbr. þó 3. tl., og hvort hjóna, sem telja fram hvort í sínu lagi, 97 000 kr.
2. Fyrir hjón, sem samsköttuð eru, 145 000 kr.
3. Fyrir einstætt foreldri, sem heldur heimili og framfærir þar barn sitt, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, sem skattur er lagður á, 145 000 kr.

Nemi persónuafsláttur skv. 1., 2. eða 3. tl. þessa stafliðar hærri fjárhæð en reiknaður skattur af skattgjaldstekjum skv. 1. eða 2. tl. A-liðar þessarar greinar skal ríkissjóður leggja fram fé sem nemur allt að þessum mun og skal því ráðstafað fyrir hvern mann til greiðslu útsvars gjaldársins. Sá hluti persónuafsláttar mannsins, sem enn er óráðstafað, fellur niður.

Þó skal aldrei koma til skuldajafnaðar hærri fjárhæð en sem nemur mismun

persónuafsláttar og 20% af vergum tekjum til skatts, þegar frá þeim hafa verið dregnar 250 000 kr. hjá einstaklingi og hjá hvoru hjóna, sem telja fram hvort í sínu lagi, en 375 000 kr. hjá samsköttuðum hjónum.

Hjá þeim skattþegnum, sem heimilt væri að beita ákvæðum 4. mgr. 23. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga, skal hækka framangreindar vergar tekjur til skatts á þann veg er þar um ræðir.

Karli og konu, sem búa saman í óvígðri sambúð og átt hafa barn saman, er heimilt að skriflegri beiðni beggja, að fara þess á leit við skattstjóra að hann sameini skattgjaldstekjur þeirra og skattgjaldseign til skattgjalds á nafni karlmannsins, enda séu þau þá bæði háð ákvæðum 2. og 3. málsli. 1. mgr. og 4. mgr. 3. gr. um ábyrgð skattgreiðslu. Tekjuskattur reiknast þá samkvæmt 2. tl. A-liðar þessarar greinar og persónuafsláttur samkvæmt 2. tl. þessa stafliðar. Nú búa foreldrar berns saman í óvígðri sambúð og skal þá hvorugt þeirra teljast einstætt foreldri skv. þessum staflið eða skv. 16. gr. laganna þótt þau framfæri á heimilinu barn sem þau hafa ekki átt saman. Sé um að ræða barn, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, þegar skattur er lagður á og fallist hefur verið á sérsköttun þess samkvæmt heimild í 4. málsli. 4. gr. og með farið um sérsköttun þess samkvæmt síðasta málsli. Þeirrar lagagreinar, skal þó aldrei koma til greiðslu samkvæmt 2. mgr. þessa stafliðar hærrí fjárhæð en 18 000 kr.

Þeir, sem taka upp heimilisfesti hér á landi á skattárinu, skulu einungis njóta persónuafsláttar í hlutfalli við dvalartíma sinn hér á landi á því ári.

- C. Með hverju barni, sem heimilisfast er hér á landi, þar með talin stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er lagður á og er á framfæri heimilisfastra manna hér á landi sem skattskyldir eru skv. 1. gr. laga þessara, skal ríkissjóður greiða barnabætur til framfaranda barnsins er nemi 30 000 kr. með fyrsta barni en 45 000 kr. með hverju barni umfram eitt. Þó skal fjárhæð barnabóta skert um þær barnabætur eða hliðstæðar bætur sem framfarandi hefur fengið erlendis á skattárinu vegna barnsins.

Barnabætur greiðast til framfaranda barns að því marki sem eftirstöðvar nema þegar frá hafa verið dregnar greiðslur eftirtalinna opinberra gjalda framfarandans í þessari forgangsröð:

1. Tekjuskatts sem á er lagður á greiðsluárinu skv. A-lið þessarar greinar.
2. Annarra þinggjalda sem á eru lögð á greiðsluárinu.
3. Ógoldinna þinggjalda frá fyrri árum.
4. Útsvars sem á er lagt á greiðsluárinu.
5. Aðstöðugjalds sem á er lagt á greiðsluárinu.

Fjármálaráðherra skal ákveða gjalddaga eftirstöðvanna ár hvert. Búi foreldrar barns, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er á lagður, saman ógift telst faðir barnsins framfarandi þess svo og annarra barna, sem þau framfæra saman á heimilinu, skv. þessum staflið, en heimilt er samkvæmt reglugerð, sem fjármálaráðherra setur, að draga frá barnabótum greiðslu opinberra gjalda móður barnsins (barnanna) að því marki sem eftirstöðvunum nemur á sama hátt og í sömu forgangsröð og fyrir er mælt í 2. mgr. þessa stafliðar.

Fyrir barn, sem öðlast heimilisfesti hér á landi á skattárinu, skal einungis greiða barnabætur í hlutfalli við dvalartíma þess hér á landi á því ári.

Þar sem innheimta þinggjalda og gjalda til sveitasjóðs er sameiginleg er fjármálaráðherra heimilt með reglugerð að kveða svo á að þinggjöld og gjöld til sveitarsjóðs skuli vera samhliða í forgangsröðinni.

- D. Tekjuskattur þeirra félaga og stofnana, er um ræðir í 5. gr., skal vera 53% af skattgjaldstekjum.
- E. Tekjuskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

Ákvæði til bráðabirgða á eftir 12. gr. hljóðar svo:

Ákvæði til bráðabirgða.

- a. Fjölskyldubætur greiddar á árinu 1974 og árinu 1975 teljast ekki til skattskyldra tekna, sbr. 10. gr. laga nr. 68/1971.
- b. Fjölskyldubætur, sem greiddar eru framfæranda á árinu 1975, skulu koma til frádráttar barnabótum er framfærandi á rétt til skv. C-lið 25. gr. við ákvörðun barnabóta á árinu 1975.
- c. Heimild til sérstakrar, óbeinnar fyrningar vegna verðhækkunar á fjárnámum, sem notaðir eru til öflunar tekna í atvinnurekstri skv. 6. mgr. C-liðar 15. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 7. gr. laga nr. 7/1972, skal við álagningu fyrir skattárið 1974 takmörkuð við 70% af þeirri hækkun, sem ákveðin var með verðhækkunarstuðlum þeim, sem fjármálaráðuneytið auglýsti 23. desember 1974.

28. gr. hljóðar svo:

Allir menn sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt ákvæðum laga nr. 68/1971 með síðari breytingum og ekki voru orðnir 67 ára fyrir 1. janúar 1975 skulu á árinu 1975 leggja til hliðar fé til varðveislu í ríkissjóði sem hér segir:

- a. Einstaklingar: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1974 að frádregnum 1 000 000 kr., auk 75 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 10. gr. laga þessara.
- b. Samsköttuð hjón og fólk í óvígðri sambúð sem telur fram saman, sbr. 5. mgr. B-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971 með síðari breytingum: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1974 að frádregnum 1 250 000 kr., auk 75 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 10. gr. laga þessara.
- c. Hjón sem telja fram hvort í sínu lagi: 5% af skattgjaldstekjum hvors um sig, að frádregnum 750 000 kr. hjá hvoru, auk 37 750 kr. hjá hvoru fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 10. gr. laga þessara.

Nemi munur vergra tekna til skatts og skattgjaldstekna hærri upphæð en 250 000 kr. hjá einstaklingi og hvoru hjóna sem telja fram hvort í sínu lagi en 375 000 kr. hjá samsköttuðum hjónum skal hækka skattgjaldstekjur samkvæmt staflíðum a., b. og c. um þá upphæð sem munurinn er umfram þessar upphæðir, eftir því sem við á, og reiknast skyldusparnaður þá miðað við þessar upphækkuðu skattgjaldstekjur, sbr. staflíði a., b. og c.

Hjá þeim skattþegnum sem heimilt væri að heita ákvæðum 4. mgr. 23. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga skal hækka framangreindar útsvarskyldar tekjur á þann veg er þar um ræðir.

Skattstjórar sjá um útreiking skyldusparnaðar samkvæmt lögum þessum og gilda um hann ákvæði VI. kafla laga nr. 68/1971 með síðari breytingum, eftir því sem við á.

Skyldusparnaður skv. þessari grein skal reiknaður í heilum þúsundum króna og lægri fjárhæð sleppt. Skal hann greiðast jafnhliða þinggjöldum til ríkissjóðs. Skyldusparnaður telst að fullu greiddur þegar fullnaðarskil hafa verið gerð á öllum þinggjöldum gjaldanda til ríkissjóðs samkvæmt þinggjaldabók ásamt þar greindum skyldusparnaði.

Þegar maður hefur greitt skyldusparnað sinn að fullu skv. 1. og 3. mgr. skal ríkissjóður viðurkenna móttöku hans með afhendingu sérstakra skyldusparnaðarskírteina.

Skírteinin skulu skráð á nafn þess er sparar og er honum óheimilt að framselja þau eða veðsetja.

Skírteini þessi skulu bera 4% ársvexti frá 1. janúar 1976 að telja eða loka-greiðsludegi skyldusparnaðar ef síðar er.

Skírteini þessi eru lengst til 15. desember 1990, en frá 1. febrúar 1978 er eiganda í sjálfsvald sett hvenær hann fær skírteinið innleyst.

32. gr. hljóðar svo:

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka erlent lán að jafnvirði allt að 3 800 millj. kr. Af þeirri fjárhæð er heimilt að endurlána Framkvæmdasjóði 2 000 millj. kr. en 1 800 millj. kr. skal ráðstafað, svo sem fyrir er mælt í 33. gr.